[1]तिष्ठेविषकः-तुष्ठ्यूषकः-षिका, ठिष्ठेविषकः - टुष्ठ्यूषकः-षिका, [2]तेष्ठेवकः-टेष्ठेवकः-विका ;
ष्ठेविता-त्री, ष्ठेवयिता-त्री, तिष्ठेविषिता-तुष्ठ्यूषिता-टुष्ठ्यूषिता-टिष्ठेविषिता-त्री, तेष्ठेविता-टेष्ठेविता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि **दीव्यतिवत्** (838) बोध्यानि। [3]ष्ठीवन्-निष्ठीवन्, [4]निष्ठीवनम्-ष्ठेवनम्, [5]निष्ठीवः, [6]ष्ठेवित्वा-ष्ठ्यूत्वा, [7]निष्ठ्यूतम्, निष्ठ्यूतिः, इति विशेषरूपाणि ।

(1878) "**ष्ठिवु निरसने**" (IV-दिवादिः-1110. सक. अनि. पर.)

दैवश्लोकः पूर्वधातौ द्रष्टव्यः । **केचिदमुं** धातुं न पठन्ति इति **न्यासकार**-संवादपुरस्सरं **माधवीये** प्रतिपादितम् । ष्ठीव्यन्-न्ती-ती इति शतरि विशेषः । विशेषरूपाणि सर्वाण्यपि पूर्वधातौ द्रष्टव्यानि । दैवादिक**दीव्यतिवत्** (838) बोध्यानि ।

---

1. इवन्तत्वात् '**सनीवन्त**—' (7-2-49) इति इडागमविकल्पः । इट्पक्षे द्विर्वचनादिकेषु 'शर्पूर्वाः—' (7-4-61) इति खयः शेषः । हलादिशेषापवादः । इडभावपक्षे 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वे, वलि लोपं बाधित्वा 'च्छ्वोः शूठ्—' (6-4-19) इति ऊठि यणादेशे, पश्चात् द्विर्वचनम् । प्रतिपदोक्तविधित्वात्, अन्तरङ्गत्वात् वा प्रथमं ऊठ् । विस्तरस्तु **माधवीये** द्रष्टव्यः । '**ष्ठिवु**' इत्यत्र ठकार औपदेशिकः इति पक्षे **टिष्ठेविषकः—टुष्ठ्यूषकः-षिका** इति रूपम् । अत्र **न्यासकारः**—"केचिद् **आचार्येण** शिष्याः 'ठकारोऽयम्' इत्युपदिष्टाः । अपरे पुनः 'थकारोऽयम् । ष्टुत्वेन ठकारः श्रूयते' इतीममर्थं ग्राहिताः । उभयथैतत् प्रयोजनम् । **अन्ये** पुनराहुः—'**ष्ठिवु**दिवादिष्वपि पुनरधीयते, तत्र एकस्य द्वितीयस्थकारः, अपरस्य तु ठकारः' इति" इति (6-1-64) ।
2. यङन्तेऽपि थकारपक्षे **तेष्ठेवकः** इति, ठकारपक्षे **टेष्ठेवकः** इति च रूपम् ।
3. शतरि, '**ष्ठिवुक्लमु**—' (7-3-75) इति दीर्घः ।
4. ल्युटि पृषोदरादित्वात् (6-3-109) पाक्षिक उपधादीर्घः इति **माधवादयः** । **चान्द्रास्तु** 'ष्ठिवुसिवोर्दीर्घश्च' इति ल्युड्विषये सूत्रमेव पठन्ति ।
5. घञ्यपि पृषोदरादित्वात् दीर्घः इति **चान्द्राः** । ल्युटि घञि च पृषोदरादित्वादेव दीर्घ इति **शब्दकल्पद्रुमः** ।
6. उदित्त्वात् इड्विकल्पः । इडभावपक्षे ऊठ् ।
7. निष्ठायामिण्निषेधः । ऊठ् । **निष्ठ्यूतम्**=उद्गीर्णम् । एवं क्तिन्यपि ऊठ् ।